

DE TRIBUNE

Redactieadres:
D. J. WIJNKOOP, Ringkade 41
Amsterdam.

SOC. DEM. WEEKBLAD

Administratieadres:
J. C. CETON, Lalngs Nekstraat 33^m
Amsterdam.

· VERSCHIJNT ELKEN ZATERDAG. ·
Abonnementsprijs bij vooruitbetaling 40 cent per 3 mnd.
Buitenland 65 ct. Losse nummers 3 ct.
Advertentiën per regel 15 cent. Bij abonnementen speciaal tarief.

Orgaan van de Soc.-Dem. Partij

Redactie: J. C. CETON, H. GORTER,
W. v. RAVESTELJN Jr. en D. J. WIJNKOOP.

INHOUD: De droogte. — De sociale Revolutie. — Armoedzaaiers. — Klassegevechten in Engeland. — Algemeen Kiesrecht. — Economische Kroniek: Degeldhandel. — Ontwikkeling. — De S. D. P. in Engeland. — Uit de Vakbeweging: Om een rijksdaalder; Een slagery-boycot; Omdat men dacht. . . . — Van de Afdelingen. — Advertentiën.

Ons Nieuwe Maandblad.

1 October verschijnt ons nieuwe maandblad. We noodigen alle partijgenooten uit, deze maand te benutten tot de vorming van een waarborgfonds. Men geve zich reeds nu op voor een of meer abonnementen. Prijs 40 cent per jaar

De Droogte.

Het Nederlandsche proletariaat heeft een vijand te meer dit jaar te boeken. Niet alleen, dat de warmte gedurende langen tijd velerlei soorten van arbeid buitengewoon afmattend, ja onverdraaglijk maakte, daarbij is nog gekomen de voortdurende droogte. Van allerwege komen de klachten, hier gebrek aan drinkwater, ginds branden gansche streken met hout bedekt af en geven allerlei moeite en ongemak, ook en vooral voor den arbeider.

Doch het ergste gevolg van deze voortdurende droogte is voor het proletariaat het nog weer duurder worden van een deel der levensmiddelen. Groente, die althans voor een deel van 't jaar in 't bereik van de koopkracht van den arbeider vallen, zijn thans zoo schaarsch, dat zijn budget de uitgaven niet verdraagt. En de vooruitzichten voor de naaste toekomst worden er niet beter op.

Voor de bourgeoisie tellen deze euvelen niet mee. Vinden ze 't hier te warm, ze zoeken streken op, waar koelte heerscht of verschaffen zich die in eigen woningen en paleizen. Trouwens, afmattende arbeid maakt hen de hitte niet onverdraaglijk. Een paar centen duurder groente heeft op hun budget geen noemenswaardigen invloed.

Zoo is dan ook alweer in deze kapitalistische maatschappij het proletariaat de eenige klasse, die niet alleen 't slachtoffer is van alle nadeelige gevolgen van het kapitalistische stelsel, doch nog bovendien van de natuur en haar grillige luimen. Is de winter koud en streng, de arbeider is het slachtoffer door verhooging van uitgaven voor kleding en brandstoffen en de bourgeoisie profiteert dubbel door verhooging der prijzen. Is de zomer warm en droog, de kapitalisten zijn de eersten, die 't als argument gebruiken voor de prijsstijging, soms van waren, die met de droogte weinig of niets uitstaande hebben, vaak ook van waren, wier prijzen slechts door de speculatie omhoog gedreven worden.

Er kan haast, zouden we zeggen, in onze maatschappij, niets meer gebeuren, of er is een deel van de kapitalisten, die uit die omstandigheden munt weten te slaan, d. w. z. ze benutten tot 't maken van meerdere winst.

Want niet alleen verslechteringen, in 't lot van den arbeider, die 't gevolg van natuurlijke oorzaken zijn, worden gebruikt tot 't scheppen van grootere meerwaarde en versnelde opeenstapeling van kapitalen, evenzeer is dit het geval met zaken, die eenige verbetering zouden kunnen brengen in zijn lot. Worden betere verkeerswegen aangelegd, die 't den arbeider gemakkelijker maken zijn werk, zijn fabriek te bereiken, de eerste, die er van profiteert, is

de bouwkapitalist, die de huur van zijn huis verhoogt. Elke verbetering in de omgeving van zijn woning, van waterleiding, van verlichting, van verkeer, ze weerspiegelt zich onmiddellijk in de verhooging van zijn huishuur. Hij betaalt ze niet alleen in den vorm van belasting aan gemeente of staat, die voor 't overgrote deel door hem wordt opgebracht, maar bovendien nog eens in den vorm van verhooging der woningprijzen.

En zooals 't met 't een is, is 't ook met 't ander. Overal loert het kapitalisme naar buit, niet alleen in 't buitenland door de openstelling van nieuwe koloniën, doch ook in 't binnenland, waar zich de gelegenheid maar voordoet.

Staat dan de arbeidersklasse geheel machteloos daartegen over? In geenen deele. Niet, dat ze in staat zal zijn hitte en droogte te bestrijden, noch daar thans, in deze maatschappij de gevolgen van te lenigen of weg te nemen. Dat zal slechts mogelijk zijn in een nieuwe maatschappij, gebaseerd niet op productie om winst, maar op productie naar behoefte. Daar zullen alle krachten worden aangewend om ook die gevolgen te bekampen en het gansche arsenaal der wetenschap daarvoor worden gebruikt, in stede van tot 't vinden van nieuwe banen van winstmakerij. Niet alleen tot wegneming, maar ook tot voorkoming der gevolgen, die trouwens zelden internationaal zullen zijn en dus waar 't socialisme geen grenzen kent, uitteraard veel kleiner dan thans.

Thans echter staat de arbeidersklasse te dien opzichte machteloos en de kapitalistische klasse heeft er geenerlei belang bij, daar slechts winst haar drijfkracht is. Geheel anders staat ze echter tegenover het kapitalistisch stelsel als zoodanig.

Tegen de nadeelige strekking van dit stelsel in de tegenwoordige maatschappij zich met alle kracht te verzetten, is de taak der moderne vakbeweging. Haar strijd moet erop gericht zijn, die gevolgen zoo klein mogelijk te doen zijn, door het kapitalisme zooveel van zijn winst te ontnemen, als maar eenigermate mogelijk is. Een overmoeide kamp in goed geschoolde, goed gedisciplineerde, gecentraliseerde vakverenigingen onder welbewuste, het kapitalisme in zijn wezen begrijpende leiding, is de eerste voorwaarde voor het welslagen van dien strijd.

Doch daarmee staat of valt het kapitalisme als zoodanig niet, en kunnen de gevolgen van 't stelsel nimmer weggenomen, slechts ten deele gelenigd worden. Daarnaast behoort te staan groeiend besef bij de gansche arbeidersklasse van haar taak als klasse, van het wezen van haar strijd en volkomen begrip van de bedoelingen der handelingen van de bourgeoisie. Daarnaast behoort te staan, een krachtige sociaal-democratische partij, steeds groeiende, en in strijd lust, en in inzicht, en in aantal. Een partij, die het kapitalisme bestrijdt in zijn wezen, in al zijn uitingen, in al zijn vormen. Een partij, die zich nimmer laat verleiden tot concessies ten koste van haar doel, die zich door geen burgerlijke partij zand in de oogen laat strooien, die steeds recht op het doel af, tot de arbeiders gaat en hen vraagt mede te strijden, recht uit naar dit doel, onverzoeijlijk, onverzwaakt om mede te helpen tot stand brengen, de nieuwe maatschappij, die de gansche wereld eens brengen zal zooveel welvaart en geluk als onder de bestaande verhoudingen zal kunnen bestaan.

Voor dit doel, kameraden, allen ten strijd, ten strijd met de Soc. Dem. Partij.

De sociale Revolutie.

Vorige week Zondag vonden o.a. te Berlijn en te Leipzig reusachtige meetings plaats tegen het imperialisme en het oorlogsgevaar, zooals dat door de jongste Marocco-crisis weer aan den dag is getreden.

Te Leipzig, waar 30000 arbeiders demonstreerden — vergelijk dat eens bij de 800, die den laatsten Zondag den oproep der Arbeiderspartij in het even groote Amsterdam hadden gevolgd — was de hoofdredacteur der *Leipziger Volksz.*, onze vriend Dr. Lensch, een der sprekers.

Een gedeelte van zijn rede, waarin hij sprak over de «sociale Revolutie» laten wij hier volgen:

DE SOCIALE REVOLUTIE!

Mogen we daar dan nog over spreken? Is het nog geoorloofd onder ernstige mensen over de sociale Revolutie te spreken? Gij weet het, in de burgerlijke pers en niet alleen in de burgerlijke pers, heeft men er al sinds jaren plezier in, het denkbeeld der «sociale Revolutie» belachelijk te maken. Dat zijn immers heelemaal uitgedroogde, versteende kerels, dat zijn hoogstens nog een handjevol Marxisten, die over de mogelijkheid eener sociale Revolutie leuterden! Wij zijn toch allemaal in Duitschland zoo vreedzaam; we hebben zoo'n waakzame politie — groote vroolijkheid — zoodat ons niets overkomen kan! En dan komt achteraf dadelijk het liedje over de politieke machteloosheid der arbeidersklasse! Ach, lieve hemel! Wanneer men de frases over de machteloosheid der arbeidersklasse in de burgerlijke pers leest, dan hoort men als 't ware de redacteurs van die pers, wanneer zij zulken onzin aan hun lezers voorzetten, bij zichzelf zeggen: Nou, laten we hopen, dat de luidjes dat ook nog van ons aannemen! (Levendige vroolijkheid). Er is geen klasse, die meer economische en politieke macht in haar armen ronddraagt dan de arbeidersklasse! Het komt er maar op aan, dat zij dat eindelijk begrijpt! (Stormachtige instemming). En haar dat bij te brengen dat is onze taak.

Wanneer men nu echter het denkbeeld van de sociale Revolutie als zoo belachelijk wil voorstellen, dan verzoek ik u toch eens een korten blik te werpen op de wereld-historische ontwikkeling der laatste 15 jaar.

Sinds een halven menschenleeftijd leven wij in een onafgebroken opeenvolging van revoluties en oorlogen! In 1895 begon 't in Oost-Azië: Japan behaalde de overwinning op China. Het gevolg was, dat Engeland, Rusland en Duitschland zich direct voor de poorten van Peking neerzetten, de verdere gevolgen waren de binnenlandsche onlusten in China en de Hunnenveldtocht in 1900 met onzen Waldersee aan de spits. In 't zelfde jaar ging 't er in Zuid-Afrika oplos: Engeland vernietigde in 1902 de Boerenrepublieken. In 1904 begon de dans weer in Oost-Azië. En dezen keer kreeg een Europeesche Staat 't te kwaad: Japan wierp Rusland neer. Maar hier volgde uit dien oorlog noodzakelijkerwijze de sociale Revolutie. Het Russische despotisme kreeg de vreese-lijkste wonden en wie nu nog gelooft, dat Vadertje zich van de slagen hersteld heeft, die hij in 1905 ontving, die vergist zich zeer. De Russische Revolutie is ook heden nog niet dood en haar consequenties blijken vooral daaruit, dat ook heden Rusland nog niet in staat is tot een grooten oorlog. Het Russische leger is een zwakke vierstok gebleken: de Russische officieren en beambten een bende van dieven en schoeljes, die voor een borrel tot elke gemeenheid in staat zijn. En ik vraag u allen: gold nog niet kort voor het uitbreken der Russische Revolutie de Tsaar als de eenige monarch in Europa wiens land geheel veilig gold voor alle sociale uitbarstingen?

Slechts een was er nog, wiens land als even zeer veilig gold: dat was de Sultan van Turkije! En ook bij hem klopte kort daarop de Revolutie aan de poort en schreeuwde hem toe: Kom er maar eens uit! Nu zit hij in een goed verzegeld slot in Saloniki en blaast droefgeestig de fluit, waarbij zijn haremvrouwen hem helpen. En dadelijk daarop kwam 't naast de Turksche deur los! Ook de

Eenmaal zoóver, dan bespot hij al die kennis-verzadigings-rommel, waarmede de heerschende klasse hem wil begiftigen of liever vergiftigen. Het is hem van nu af niet voldoende te weten de feiten-zelf, hij vraagt ook naar verklaringen. En die verklaringen zal hij des te makkelijker zichzelf kunnen geven, wanneer hij zich eigen heeft gemaakt de grondlijnen van het socialisme, die grondlijnen niet als iets abstracts, als iets aparts beschouwt, maar steeds in den dagelijkschen praktischen strijd ze naar voren haalt en den strijd er naar inricht. Zoo opgevat, wordt de geschiedenis van de arbeidersklasse, voor zoover zij beschreven is, welkome lectuur en de arbeiderspers moet bij actueelen strijd zoodanige voorlichting geven, dat theorie en praktijk voortdurend dag aan dag bij elkander worden gebracht.

* * *

Dat is de ontwikkeling, waarover de moderne industrie-arbeider moet beschikken. Hiervoor is niet noodig de hoogeschool-opleiding.

De arbeider krijgt practisch les in de fabriek van zijn patroons. Lessen — duurder dan die van de universiteit — want het lesgeld bedraagt soms zijn leven of gezondheid en maar al te dikwijls zijn broodje.

Deze lessen dragen vruchten. Want uit patroons-willekeur en uitbuiting kiemt het arbeidersverzet. Verzet in den vorm van vakorganisatie en politieke organisatie. Het verzet geeft nieuwe kennis en meerdere ontwikkeling en deze op hunne beurt vormen weer de brandstof voor de steeds grooter en grooter wordende vlammen van verzet.

Kennis en strijd, deze elkaar aanvullende elementen om de arbeidersklasse het spoedigst tot de macht te brengen, bevorderen en aanvuren is de taak van onze krant *«de Tribune»* is de taak van onze partij, de sociaal-democratische partij in Nederland.

27-8-'11.

J. MULDER.

De Engelsche S. D. P.

Op het congres der S. D. P. het een-en-dertigste gehouden te Coventry werd zooals men zich zal herinneren een hevig debat gevoerd over de bewapening ter zee. Aan den eenen kant stond feitelijk de leiding aangevoerd door Hyndman en Quelch die partij kozen voor de uitbreiding der marine en aan de andere zijde stond de afdeeling der partij gevestigd in Central Hackney, die front maakte tegen het imperialisme en marinisme in eigen gelederen. De uitslag van het debat was mede door den eigenaardigen loop ervan in verband met de dagorde dat Hyndman het won.

In de kolommen van ons partijorgaan wordt meermalen de Engelsche S. D. P. genoemd in verband met het voorgaande in ongunstigen zin en terecht! Door gebrek aan ruimte — de sleepende ziekte van een weekblad als ons partijorgaan nog is — kunnen wij thans eerst meedeelen dat bij referendum de resolutie Hyndman inzake den vlootbouw is verworpen. De motie van Central Hackney is door het referendum bekrachtigd. Deze resolutie luidt aldus:

„Gezien het feit, dat alle politieke vijandschap tusschen de Staten, in welken vorm ook, in den grond slechts vijandschap is der nationale kapitalistische klassen die zija oorsprong vindt in den strijd om de uitbuiting der buitenlandsche markten en koloniale afzetgebieden, verder van oordeel dat uit de tegenstelling der belangen van de concurrerende heerschende klassen de krijgstoerusting en oorlogen voortvloeien die aan de arbeidersklasse geen voordeel, maar integendeel groote offers vergen van het proletariaat en de internationale solidariteit ondermijnen noodig voor een krachtigen strijd om de proletarische bevrijding. Het congres verklaart dat de in zekere kringen gevoerde agitatie voor vermeerdering der krijgstoerusting slechts de belangen der kapitalistische roovers op het oog heeft een gevaar is voor den wereldvrede en tevens een hinderpaal voor de tot standkoming van politieke en sociale hervormingen en de propaganda van het socialisme, omdat zij een geest wakker roept, in staat om de arbeidersklasse te demoraliseeren en de macht van jonkers en kapitalistenklasse te vermeerderen. In overeenstemming met de besluiten van de internationale congressen van Stuttgart en Kopenhagen roept het alle partijgenooten krachtig den strijd aan te binden tegen de vermeerdering der bewapening en als waarborg voor de veiligheid der Britsche eilanden van de regeering te eischen dat zij afstand zal doen van alle provocaties in zekere vorm met betrekking tot andere landen.”

De imperialistische richting heeft dus niet de bovenhand gehouden. De werkelijk sociaaldemocratische partij in Engeland de S. D. P. is dus niet verloren voor het internationaal socialisme. De roemrijke historie van een socialistische partij die veel trekken met onze partij gemeen heeft, is dus niet geeindigd met een roemloozen ondergang. In de rijen van internationaal marxisme

kan de S. D. P. dus nog meedoen. Haar ondergang zou een verzwakking van het Marxisme beduiden. In Rusland, Polen, Engeland, Duitschland, Nederland en in de Fransche partij als krachtige minderheid staat het socialisme van Marx en Engels nog over-eind. O. V.

Uit de Vakbeweging.

Om een rijksdaalder. De afdeeling Amsterdam van den Bond van Arbeiders in het Handels- en Transportbedrijf besloot eenigen tijd geleden de stakende zeelieden en transportarbeiders te steunen met een rijksdaalder. En 't is die rijksdaalder, die 't N. V. V. en zijn gewilligen dienstknecht, den A. B. B. verschrikkelijk dwars in den maag zitten.

Eigenlijk is het natuurlijk niet zoozeer die rijksdaalder, maar wat er aan vast zit. Want onverbrekkelijk eraan vast zit de omstandigheid, dat er in 't N. V. V. blijkbaar ook groepen van arbeiders werden gevonden, die ons standpunt deelden en meenden dat de zeeliedenstaking wel had moeten worden gesteund.

Een huishoudelijke vergadering werd bijeengeroepen van dien bond, bijeengeroepen door 't Hoofdbestuur en vereerd met de aanwezigheid van 't bestuur van 't N. V. V. en den A. B. B. En ze hebben 't daar maar eens ronduit uitgesproken:

Geen verschil van opvatting kan bestaan omtrent de beginselen en taktiek der moderne vakbeweging.

Ze hebben daartoe een lange motie aangenomen, die ruim een halve kolom van *Het Volk* beslaat. Trouwens zou men iets anders kunnen verwachten, waar 't bestuur van den A. B. B. én 't bestuur van 't N. V. V. tegenwoordig zijn. Niet waar, die doen 't samen niet voor minder dan een halve kolom.

Natuurlijk was men nog veel meer „van oordeel”, waaronder zelfs 't zeer zonderlinge, »dat de bond en niet eenige afdeeling in de allereerste plaats lokaliteiten in gebruik heeft, waar het centrale punt der organisatie zetelt.” Misschien zijn we echter niet voldoende ingewijd in de beginselen en taktiek der moderne vakbeweging, zoodat we niet weten, dat daaromtrent geen verschil van opvatting kan bestaan.

Enfin, de motie eindigt met 't besluit „bestuurderen te kiezen, die geheel en in alle omstandigheden het standpunt der moderne vakbeweging wenschen te verdedigen.”

En alzoó geschiedde. Voor 't gemak heeft men verder 't oude bestuur maar geroyeerd, dan had men er verder geen last van.

Er bestaat alzoó thans geen verschil van opvatting meer omtrent de beginselen en taktiek der moderne vakbeweging. De hoogste uitspraak is in deze gevallen Op de Reguliërsgracht maakt men thans wel even uit, of iets modern is, ja dan neen.

En zoó'n stelletje waanwijze despoten meent daarmede de vakbeweging sterk, groot en krachtig te maken. Jammer dat onze vrienden niet in Engeland waren. Dan hadden ze in Liverpool en Londen eventjes al dat anarchistisch gedoe uit kunnen maken van die strijdende transportarbeiders. Zouden ze er nog niet een afgevaardigde van A. B. B. en N. V. V. heensturen, om duidelijk te maken, wat de moderne vakbeweging is?

Men heeft nu hier 't bestuur geroyeerd als bestuur en leden. Onnoozele waan, zoo men mocht meenen, daarmede de vakbeweging te hebben gevrijwaard voor den invloed van 't marxisme, van de S. D. P. Noch Deventer, noch zelfs de gebeurtenissen in Engeland schijnen dezen revisionisten iets te kunnen leeren. In plaats van te werken voor de eenheid der arbeidersklasse, wordt overal de totstandkoming dier eenheid tegengewerkt, ja de verdeeldheid zelfs onnoodig geschapen.

Een slagersboycot. Het hoofdbestuur van den slagersgezellenbond is in conflict met de firma Houtman en Hauber, Constantijn Huygenstraat te Amsterdam. De patroon verbood het personeel lid te blijven van de vakvereniging. Het antwoord van de organisatie was de boycot over deze firma.

Van harte steunen we dezen strijd van de nog jonge organisatie tegen den grootsten patroon in 't slagersbedrijf te A'dam. En dat te meer, omdat deze firma een dergelijke pressie op haar gezellen weet uit te oefenen, dat haar personeel zelfs per advertentie in de burgerbladen en in *Het Volk* komt verklaren, dat de directie nooit verboden heeft lid te zijn, doch integendeel steeds daartoe

heeft aangespoord en onder andere leiding (natuurlijk! Red.) ook geheel vrijgelaten.

Wie 't gelooft moet 't maar zeggen! *Het Volk* schijnt evenwel te meenen, dat de klassenstrijd reeds zoodanig is verdoezeld, dat ook dit mogelijk is, en neemt eveneens deze advertentie op. Geld is toch maar de ziel van de negotie!

Omdat men dacht... De Transportarbeider opende in een vorig nummer een nieuwe rubriek: Bondsbelangen. De bedoeling ervan is, zegt het vakblad:

Te bewerken dat op normale wijze alle „grievens” tot uiting komen. Wij zullen deze rubriek gebruiken, om zoo vaak het noodig is, iets aangaande het inwendige organisatieleven tot de leden te zeggen.

Als nu de leden van hun kant iets in het belang van de organisatie te zeggen hebben, kunnen zij op een gastvrij plaatsje in deze rubriek rekenen.

En dit verzoeken wij de leden bij deze: men pruttele niet in z'n baard, of blaze anderen de ooren vol — maar zegge ronduit en mannelijk wat men in het belang van de organisatie meent te moeten zeggen. Zóó alleen dient men de organisatie!

Een loffelijk streven, niet waar!

Maar, ach, 't was slechts een streven in theorie. Want onder 't zelfde stukje moest de redactie reeds verklaren, dat er een stuk ingekomen was namens het bestuur van de afd. Amsterdam, door J. v. Gelder geschreven, dat niet werd geplaatst. Men zou eerst 't Hb. eens vragen.

De redacteur van dit blaadje is een Marxist — in theorie. Voor de practijk schijnt bij hem 't revisionisme te beslissen.

Geen wonder ook. De verklaring stond er bij. 't Stuk was wel door J. v. Gelder geschreven, maar klaarblijkelijk door B. Luteraan gesteld.

Zelfs 't vermoeden, dat er een S. D. P. er achter stak, was voor de weigering voldoende.

Zoo zullen de grieven wel loskomen!

Van de Afdeelingen.

Amsterdam. Maandag 21 Aug. hielden de „Vrije Socialisten” in „Handwerkers Vriendenkring” een niet druk bezochte openbare vergadering. Het onderwerp van den avond: „Lessen uit de staking” werd door twee sprekers behandeld, Ronner en Domela Nieuwenhuis. In debat traden onzerzijds Mannoury en Wijnkoop. De voorzitter Meier hitste de vergadering tegen Wijnkoop op, zoo als de revisionisten niet beter zouden kunnen. Keeting zou er jaloersch van worden. Troelstra I alias Domela gaf zijn zegen op deze poenige „vrije” schunnigheden. Er was een begin van handtastelijkheid tegen Wijnkoop. Dit is eerst vrij debat! Wijnkoop moest van verder debat afzien.

Advertentiën

Te Fridau overleed onze lieve, onvergetelijke Moeder en Grootmoeder

Mevrouw J. C. A. DE PRIL,

aan wie wij zoo oneindig veel danken.

Middelburg.

Mr. G. W. SANNES.

E. SANNES-SANNES,

en kinderen.

Ospedaletti.

E. OSTER-SANNES.

Hofrat Dr. OSTER.

De Bilt.

Mr. H. W. J. SANNES.

M. A. J. SANNES-SANNES.

Onze Congresverslagen.

Nog steeds zijn er een aantal partijgenooten, die niet in het bezit zijn van onze congresverslagen. Vele exemplaren zijn nog over. Laat men zich de moeite van 't zenden van een postwissel ad 25 cent getroosten en men ontvangt ze franco toegezonden door de administrateur.

Bovendien zijn nog voorradig:
H. Gorter. Het Historisch Materialisme 10 ct. franco 12 ct.
H. Gorter. Sociaal-democratie en Revisionisme 12 cent franco 15 cent,

Bezoekt onze provinciale Kiesrechtmeeting te 'sGravenhage op Zondag 3 September te 1 uur in den tuin van het Geh. Onth. Koffiehuis, N. Molstraat, belegd door de afd. Rotterdam, Den Haag en Leiden. De Leidsche „Stem” heeft haar medewerking toegezegd.